

A Conniving Woman?

Parasha: Toldot - תולדות: "Generations"

Torah : Genesis 25:19-28:9

Haftarah : Malachi 1:1-2:7

Gospel : Luke 3:1-18

Thought for the Week:

When Isaac wanted to give his firstborn son Esau the blessing, his wife Rebekah intervened. To understand why Rebekah did what she did, we have to back up to before her boys were born.

Commentary:

When Isaac wanted to give his firstborn son Esau the blessing, his wife Rebekah intervened. She sent Jacob in Esau's place to intercept the blessing. It seems like a capricious and conniving thing to do, and it doesn't paint a very flattering picture of Rebekah or Jacob. But that's because we are missing an important part of the story. To understand why Rebekah did what she did, we have to back up to before her boys were born. For twenty years Rebekah and Isaac tried to have a child that could carry on the Abrahamic legacy. All that time, "Isaac prayed to the LORD on behalf of his wife" (Genesis 25:21). One legend says that, at the end of twenty years, Isaac brought Rebekah to Mount Moriah, and he prayed for her there at the future site of Jerusalem and the holy Temple:

Rebekah was barren for twenty years. After twenty years Isaac took Rebekah to Mount Moriah, to the place where he had been bound, and he prayed on her behalf that she might conceive, and the Holy One, blessed be He, was moved by him, as it says, "Isaac prayed to the LORD on behalf of his wife." (Pirkei de Rabbi Eliezer 32)

Isaac prayed and the LORD answered him. Rebekah conceived twins. She did not know that she was carrying twins. As the children began to develop and move within her, she felt enormous pain. She began to wonder if she would survive the pregnancy. She exclaimed, "Why am I this way?"

But the children struggled together within her; and she said, "If it is so, why then am I this way?" So she went to inquire of the LORD. (Genesis 25:22)

In desperation, and without her husband Isaac with her, she returned to Mount Moriah to seek out the LORD again.

Een samenzwerende vrouw?

Sidra: Toldot - תולדות: "Generaties"

Tora: Genesis 25:19-28:9

Haftara: Maleachi 1:1-2:7

Evangelie: Lucas 3:1-18

Gedachte voor de week:

Wanneer Isaac zijn eerstgeboren zoon Ezau de zegen wilde geven, kwam zijn vrouw Rebekka tussenbeide. Om te begrijpen waarom Rebekka deed wat ze deed, moeten we teruggaan tot vóór haar jongens werden geboren.

Commentaar:

Wanneer Isaac zijn eerstgeboren zoon Ezau de zegen wilde geven, kwam zijn vrouw Rebekka tussenbeide. Ze stuurde Jacob in plaats van Esau om de zegen te onderscheppen. Het lijkt op een grillige en achterbakse handeling, en het geeft geen erg vleidend beeld van Rebekka noch Jacob. Maar dat komt omdat we een belangrijk deel van het verhaal missen. Om te begrijpen waarom Rebekka deed wat ze deed, moeten we teruggaan tot voor haar jongens werden geboren. Al twintig jaar hadden Rebekka en Isaak geprobeerd om een kind te krijgen dat de erfenis van Abraham zou kunnen overdragen. Al die tijd, "bad Isaac tot de HEER namens zijn vrouw" (Genesis 25:21). Een legende zegt dat, aan het einde van die twintig jaren, Isaac Rebekka naar de berg Moria bracht, en hij daar op de toekomstige locatie van Jeruzalem en de heilige tempel voor haar bad:

Rebekka was gedurende twintig jaar onvruchtbaar. Na twintig jaar nam Isaak Rebekka mee naar de berg Moria, de plaats waar hij gebonden werd, en hij bad namens haar dat ze zwanger kon worden, en de Heilige, gezegend is Hij, werd door hem bewogen, zoals er staat: "Isaac bad tot de HEER namens zijn vrouw." (Pirkei de Rabbi Eliëzer 32)

Isaac bad en de HEERE antwoordde hem. Rebekka werd zwanger van een tweeling. Ze wist niet dat ze een tweeling droeg. Als de kinderen zich begonnen te ontwikkelen en in haar te bewegen, voelde ze een enorme pijn. Ze begon zich af te vragen of ze de zwangerschap zou overleven. Ze riep uit: "Waarom maak ik dit door?"

Maar de kinderen vochten met elkaar binnen in haar, en zij zei: "Als dat zo is; waarom maak ik dit door?" Dus ging ze het aan de HEERE vragen. (Genesis 25:22)

In wanhoop, en zonder haar man Izaak bij haar, keerde ze terug naar de berg Moria om de HEER opnieuw op te zoeken.

The children were contending with one another in her womb like mighty warriors ... The time of her confinement came around, and her soul was near to death because of her pain, so she went to pray in the place where she and Isaac had gone. (Pirkei de Rabbi Eliezer 32)

Rebekah inquired of the LORD, and the LORD answered her through the voice of prophetic oracle. She received a prophecy about the children in her womb. Rebekah's prophecy indicated that she carried the patriarchs of two great nations: Jacob the father of Israel and Esau the father of Edom. The nation of Israel (the younger) will prevail over Edom (the older). The LORD told Rebekah that Jacob would prevail over Esau. He did not tell Isaac, and neither did Rebekah. One might expect that the LORD should have spoken to Isaac regarding his wife's pregnancy, a matter for which Isaac had persevered in prayer for twenty years. The LORD did not give the prophecy to Isaac. In fact, the LORD had not yet spoken directly to Isaac at all. Isaac had not yet experienced the type of divine, mystical encounters that were so common for his father Abraham. At the time that Rebekah went to inquire of the LORD, Abraham was still alive, but the LORD did not vouchsafe the oracle about the twins to Abraham either.

That's the important part of the story. Only Rebekah knew the truth: that Jacob was to be the heir of the Abrahamic legacy, not Esau, and that is why she did what she did.

Only Rebekah heard the prophecy, and she did not share it with her husband. Isaac's ignorance of Rebekah's prophecy is a crucial piece of the otherwise baffling story of Jacob and Esau.

De kinderen kampfden met elkaar in haar schoot zoals machtige krijgers ... De tijd van haar bevalling was aanstaande, en haar ziel was doodsbenauwd als gevolg van haar pijn, zo ging ze bidden op de plaats waar zij en Isaak waren gegaan. (Pirkei de Rabbi Eliëzer 32)

Rebekka raadpleegde de HEERE, en de HEERE antwoordde haar door de stem van profetische orakel. Ze kreeg een profetie over de kinderen in haar schoot. Rebekah's profetie gaf aan dat ze de aartsvaders van twee grote naties droeg: Jacob de vader van Israël en Ezau, de vader van Edom. De natie van Israël (de jongste) zal Edom (de oudere) overheersen. De Heer zei tegen Rebekka dat Jakob Esau zou overheersen. Hij vertelde het niet aan Isaak en ook Rebekka niet. Je zou verwachten dat de HEERE met Isaac over de zwangerschap van zijn vrouw zou hebben gesproken, een zaak waarvoor Isaac gedurende twintig jaar volhardend gebeden had. De HEERE gaf de profetie niet aan Isaac. In feite had de HEERE nog helemaal niet rechtstreeks tot Isaac gesproken. Isaac had het soort van de goddelijke, mystieke ontmoetingen nog niet meegemaakt die voor zijn vader Abraham zo gewoon waren. Op het moment dat Rebekka de HEERE ging raadplegen, was Abraham nog in leven, maar de HEERE verleende het orakel over de tweeling ook niet aan Abraham. Dat is het belangrijke deel van het verhaal. Alleen Rebekka wist de waarheid: dat Jakob de erfgenaam moest zijn van de Abrahमितische erfenis, niet Ezau, en dat is de reden waarom ze deed wat ze deed. Alleen Rebekka hoorde de profetie, en ze deelde die niet met haar man. Isaac's onwetendheid van Rebekka's profetie is een cruciaal onderdeel in het anders verbijsterende verhaal van Jakob en Esau.